

Ordre de Culte
Diumenge de Pentecosta
8-6-2025

Preludi musical
Benvinguda i pregària
Himne: Mon cor joiós ple d'esperança (71 CG)
Música: César Malan; Lletra: M. E. Vidal
Crida a la lloança: Salm 104, 24-34.35b
Himne: Amb la bondat hom venç al mal
Música: John L. Bell; Lletra: Judit Pallàs

Lectures bíbliques:
Gènesis 11, 1-9
Fets 2, 1-21

Himne: Desciende, Espíritu de amor
Música: John Bacchus Dykers; Lletra: Joseph Hart, tr. J. Bautista Cabrera

Proclamació de la Paraula
Joan 14, 8-17

Pregària per la il·luminació

Interludi musical
Resposta a la Paraula:
Himne: Coral de Pentecosta
Música: Johan Sebastian Bach; Traducció: Judit Pallàs

Vida comunitària
Ofrenes
(Interludi)
Anuncis

Inauguració exposició: Literatura protestant infantil i juvenil
Himne: Vos sou la força
Música: Tradicional irlandesa, adpt. Elies Cortès; Lletra: Judit Pallàs

Benedicció
Postludi

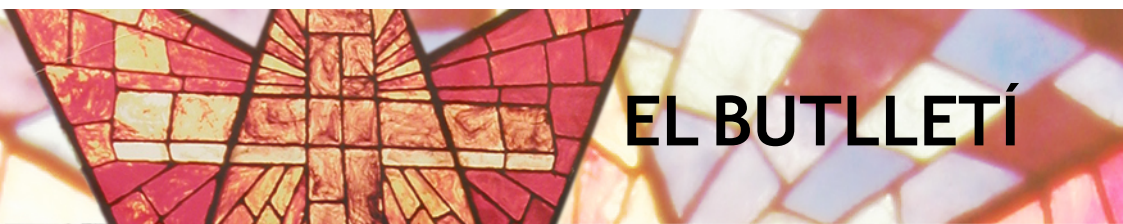
Litúrgia i Proclamació de la Paraula: Marta López Ballalta
Música: Grup Pizzicato
Lectures: Judit Pallàs
Diaques: Cristina Akamba
Sant Sopar: Esther Rión
Butlletí: Rubén Pallàs

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona

Correu electrònic: info@esglesiatallers.org - **web:** www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Banco Santander: ES10 0049 4700 3523 1697 4367

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1983 8 de juny de 2025

Traïdors

La resolució de conflictes és sens dubte una tasca complexa i delicada. Per definició conflicte va associat a violència verbal, física o psicològica. Al contrari de la concòrdia, la violència és molt fàcil de desencadenar i molt difícil d'apaivagar.

L'obra teatral, un Déu Salvatge escrita per Yasmina Reza i portada al cinema per Roman Polanski mostra el conflicte que es produeix quan dues parelles totalment diferents es reuneixen a casa d'una d'elles per parlar dels seus fills després que aquests s'hagin barallat a l'escola i un d'ells hagi trencat una dent a l'altre. La diferència d'opinions es va incrementant i l'ambient es tensiona i esclata quan apareix el primer insult. Llavors el que era un diàleg es transforma en una batalla de trinxeres. La baralla entre dos nens, una dent trencada per una branca basten perquè els pares, aparentment civilitzats s'enfrontin salvatgement. El conflicte lluny de resoldre acaba en posicionaments de trinxera. Ningú escolta a ningú. Es creen els dos bàndols, el diàleg desapareix i la paraula es converteix en una arma llancívola.

Els conflictes tenen la trampa que obliguen a escollir bàndol, a prendre partit. Qui té raó ens preguntem? Però ningú busca la raó a través d'una anàlisi dels fets, només volen defensar el seu relat. S'excaven trinxeres i aquestes es reforcen amb pors, amb odi i relats.

El 8 de maig passat es va celebrar el 80è aniversari de la rendició de l'Alemanya nazi. El nazisme és un clar exemple de com, utilitzant la història, es van anar cavant trinxeres de por i d'odi. Per perpetuar el conflicte cal manipular la història, cal reduir la complexitat històrica en un dilema binari o en una trampa moral que ens obligui a escollir el bàndol. Hitler va saber cavar una trinxera manipulant la història, l'odi i la por i va conduir el poble alemany a l'abisme del conflicte.

El conflicte palestino-israelí és també un clar exemple de com la història crear trinxeres. Tant uns com els altres escullen quina part de la història és rellevant per defensar el seu dret al conflicte. Cadascú escull quina part de la història mostra i quina amaga en un procés pervers per mostrar una realitat esbiaixada. L'important no és la justícia ni la veritat ni la reconciliació ni possibilitar un futur de pau, l'important és defensar la pròpia versió dels fets, enfortir el relat per crear un ambient maniqueu que reforcí la identitat i esbiaixi el debat per tal de demostrar qui són els bons i els que tenen la raó i qui són els dolents i menteixen

exposant una història tarsiverjada. És tal la necessitat de justificar el conflicte que s'arriba al punt que es desitja i si cal es permet que l'altre pugui perpetrar alguna acció que justifiqui la resposta de l'altre. En el cas que ens ocupa la infame acció de Hamàs va justificar l'acció de Netanyahu. Però em pregunto si Netanyahu va permetre l'acció de Hamàs, perquè pel que jo he sabut, Israel va permetre que països àrabs financersin a Hamàs. ¿Per quins motius? Doncs per justificar el genocidi del poble palestí. La Infàmia de Hamàs va crear un mur entre israelians i palestins i servirà durant anys de raó i justificació perquè les persones que se senten en perill o amenaçades recolzin la infàmia de Benjamin Netanyahu. Amb tots dos difícilment podrem pensar en una resolució del conflicte. Ens falten Traïdors.

En el fons, Netanyahu i Hamàs s'assemblen més del que els seus seguidors admetrien. El pànic, l'odi i la venjança són els seus arguments. Per ells, com pitjor vagi el conflicte, millor pels seus infames interessos, però pitjor per tota la població. Les vides escapçades, els cossos mutilats i les morts per falta d'aliments i aigua és benzina per la venjança, el terror i la mort.

Un líder no ha de governar pels morts, ha de governar pels vius i saber conduir el poble per un camí de justícia, perdó, reconciliació i pau. Però no serà ni Hamàs ni Netanyahu que recorreran aquest camí. Tenen les mans tacades de sang i el cor segrestat per l'odi i la venjança.

Però vet aquí que comencen a aparèixer reservistes israelians que es neguen a anar al front perquè estan en contra de la guerra. Són empresonats. Els extremistes israelians els assenyalen com traïdors perquè aixequen la seva veu en contra d'una infàmia criminal. Cal ser molt valent per rebel·lar-se contra l'exèrcit, però de tant en tant hi ha gent valenta que s'exposa a ser assenyalat com traïdor per treballar per la resolució d'un conflicte. Però, en aquest conflicte, ens calen líders capaços d'aglutinar aquests "traïdors" per albirar un camí de pau.

Netnyahu no està sol, darrere d'ell hi ha els extremistes ultra-religiosos jueus. I em pregunto: Sent la religió un missatge de pau i concòrdia ¿per què la religió és un motiu de conflicte?

Però tornem a la vella Europa. Aquí també vàrem tenir conflictes religiosos. En 1517 un monjo agustinià, Martí Luter, va penjar el 95 tesis a l'església de Wittenberg. Aquell fet va ser l'inici del conflicte en el si de l'Església que ens va conduir a les guerres de religió: a França (1562-1598), a la revolta dels Països Baixos (1568-1648) i la guerra dels trenta anys (1618 – 1548). Encara que tenia un fons religiós, el conflicte era fonamentalment polític fins al punt que la Suècia protestant va ser recolzada econòmicament per la França catòlica en la guerra contra els Habsburg catòlics. Es van cavar trinxeres utilitzant relats esbiaixats, amagant o mostrant la part de la història que interessa per sotmetre a la població a conflictes que tenien poc de religió i molt de polític i de poder.

Edmund Schlink va ser un teòleg luterà represaliat pel poder nazi. Va ser sota l'opressió nazi que Schlink va veure l'acció del Crist en altres esglésies. Aquesta experiència transformadora va ser determinant per ell per crear, acabada la guerra, l'Institut Ecumènic en la universitat de Heidelberg. Van ser els començaments d'un moviment ecumènic que no ha tingut un camí fàcil i ha trobat

força detractors per tots els bàndols. A palades d'història moltes esglésies han construït trinxeres de conflictes i els que obrien camins cap al diàleg ecumènic eren etiquetes de traïdors. El Concili Vaticà II va donar un gran impuls al moviment ecumènic i a poc a poc aquest moviment s'ha obert pas entre les diferents esglésies. És gràcies a gent com Edmund Schlink, el papa Joan XXIII i molta altra gent que van començar unes converses d'apropament, de diàleg i de respecte interconfessional. A Catalunya es va crear el consell ecumènic i la seva perseverança va culminar el passat 10 de maig la celebració de 1700è aniversari del credo de Nicea, on totes les confessions que tenen una voluntat ecumènica van celebrar l'aniversari a la basílica de la Sagrada Família propagant un sol Déu pare fill i esperit sant i un sol bateig. A tots els "Traïdors" que han lluitat per un diàleg ecumènic vull donar-los des d'aquí la meua sincera gratitud.

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que tenen problemes de salut i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació.

CANAL YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a l'adreça a al web de l'església: www.esglesiatallers.org

CISTELLA SOLIDÀRIA

Seguim com sempre atents a les necessitats urgents del "Chiringuito". Ells, intenten cobrir les necessitats dels que truquen a la seva porta i ajuden tot el que poden, Però,les urgències no afluixen. Sempre n'hi ha, ja siguin materials, menjar, vestir o acompanyar, xerrar o consolar. No deixem de pensar en ells i pregar per tot l'equip que sempre es al peu del canó!!!!

AGENDA

- El dimecres 11 de juny es celebraran els 10 anys de l'OAR, hi haurà diferents actes durant tot el dia, us informarem quan tinguem el programa.
- La propera Mesa de l'EEC serà el dissabte 14 de juny, per zoom.
- El dia 15 de juny farem un vermut solidari en acabar el culte.
- El mateix 15 de juny a les 18h la Coral Al-leluia farà un concert testimoni on tots hi sou convidats. Serà a la Primera Església Evangèlica Baptista de Sabadell (Domènech i Montaner, 40 - Sabadell)

INAUGURACIÓ EXPOSICIÓ LITERATURA PROTESTANT INFANTIL I JUVENIL

A la avantsala del temple podeu assistir a la inauguració de la exposició de literatura protestant infantil i juvenil